

Inima mea, sufletul meu: 11 negri mititei

✘ Până să dea gerul, au locuit, tot într-o odaie, la marginea mahalalei Obor, din Călărași. Ea are 36 de ani, el are 38. Și 11 copii. Asta ne amuză: Mă, voi sunteți aici 11 negri mititei. Râd și copiii. Următorul e deja pe drum. Acum, stau înghesuiți, în 12 metri pătrați, într-o cameră dintr-un bloc de locuințe sociale.

Apă de mâncare

Cel mai mare copil are 19 ani, semn că mama a fost extrem de precoce. A început să nască pe la vreo 16 ani. Când i-am vizitat, nu aveau în oale decât apă. Și aia luată de prin vecini. El e Gheorghe Ionel, iar cea care i-a tot turnat copii, unul după altul, e Mariana. Singura care mai aduce câte ceva de-ale gurii e fata cea mare. „Se duce la pocăiți, mai muncește pe-acolo.” Nu știe ce fel de pocăiți. „Ăia din centru!” Sunt acolo penticostali, baptiști, dar și cei care nu vor să-și amestece sângele, martori de-ai lui Iehova. Primesc mâncare și de la cantina de ajutor social. 6 porții. Fata de 16 ani este cea care cară, într-un sac, zi de zi, mâncarea de la cantina săracilor. Ni se spune că este bolnavă. Nu înțelegem dacă a fost diagnosticată cu leucemie sau cu altceva. După toate aparențele, nu este vorba de o astfel de boală cumplită. N-ar mai fi stat pe picioare și nici nu ar mai fi avut carne pe ea.

Probleme de memorie

✘ Au stat în mahalaua Obor până în urmă cu câteva săptămâni. Erau găzduiți de un nene care i-a dat afară când Ionel, capul familiei, s-a opus s-o dea pe cea bolnavă la măritiș. „A vrut să-i dau fata după băiatul lui și nu am vrut. Așa că ne-a dat afară.” Gheorghe Ionel are, evident, probleme de memorie. Deși

e dimineață, deși sunt toți strânși în jurul unui bec chior, luminând pe un fel de hol, nu are habar cum se numesc copiii. După nume, reușește să-i identifice cu greu. Unul dintre copii ne sare în ajutor. Mirela Florentina e cea de 19 ani. Gigel, care mai are un prenume, Aurel, are 17 ani. Cristina Ionela – 16 ani. Eugen Marian – 14 ani. Georgeta – 12. Toți aceștia au numele de familie Stoian. Urmează cei cu numele de Gheorghe: Alin Constantin – 10 ani, Robert Vasile – 6 ani. Pe ceilalți, nici mama nu știe exact cum se numesc. Și mai sunt 4. Înțelegem, în final, că mai e și Ianis. Mai e și Marian Marius. E și Daria. Daria doarme dusă, are numai 1 an.

Ajunge la toți

Mama e gravidă în 6 luni. Și se plânge că are mare noroc, că a mai făcut și câteva avorturi. Nu mai știe câte. „Multe, șefule”. Spune că a făcut atâția copii fiindcă așa-i cere religia. Nu știe care religie. În camera de la blocul de locuințe sociale, ne spune tatăl, dorm ca sacii, pe unde apucă. Gheorghe Ionel nu muncește. Spune că se duce cu ziua. Ea nici atât, ea face copii. Le cerem să se scuture prin buzunare, să ne arate câți bani au, la acest moment, în casă. Nada! Mariana, iepuroaica, se arată revoltată când o întrebăm de ce nu mai dă din ei și pe la alte familii, care își doresc, cu adevărat, un copil. „Cum să fac asta?! E inima mea, sufletul meu. M-am chinuit, i-am făcut mari, așa cum a dat Dumnezeu! Mă duc cu cerșitul și tot îi cresc!” Se roagă toți la un Dumnezeu propovăduit de un cult despre care nu au auzit. Nimeni nu are habar cum se numește religia pe care o practică. Nici nu prea contează, Dumnezeu e mare și ajunge la toți!

Până dă ștevia

☒ Nu au încălțări, nu au îmbrăcăminte. În cameră, nu există sursă de căldură. În schimb, e mucegai, din abundență. Nu au apă curentă. Dar nu acestea sunt cele mai mari probleme ale lor: nu au nici măcar un colț de pâine. Vine și unchiul copiilor. Are două felii de pâine și între ele o bucată de

plastic botezată parizer. Le-a primit și el, de la un vecin. Se laudă că e săritor, nu se dă în loc de la nimic. „Șefule, eu spăl și morții. Orice fac, numai să am ce da la copii.” Are și el numai doi. Dar mai vrea, s-ar bucura dacă la următoarea tură femeia i-ar naște tripleți. Împarte ce a adus pe la cei mai mici. Se plescăie. Pâine, parizer și mucii. Mâncarea de la cantina e dată pe la amiază. Până atunci, toți privesc la beciul ăla chior, instalat pe un fel de hol. Dăm din umeri: viața e frumoasă. Iar cea mai bună pâine e la Cristina Pașalău, o brutărie de cartier. Le luăm 10 pâini. Calde. Și două cutii de margarină vegetală. Până la primăvară, când dă ștevia, să le tot ajungă!

Dumnezeu nu vrea sterilet

Desigur, cei care compun familia Gheorghe nu reprezintă un caz izolat. E plină Câmpia Română de copii care nu au habar ce gust are o banană. Sau o portocală. Copiii sunt priviți drept surse de venit și nimic altceva. Copii făcuți pentru alocație, chiar dacă argumentul părinților e faptul că sunt adeptii unei religii care interzice avortul și pe care nimeni nu-și mai bate capul să o înțeleagă sau să o explice. Gheorghe Ionel nu este singurul tată care nu are habar care este numele fiecărui copil pe care-l are sub acoperiș. În condițiile în care stau toți, de ani de zile, într-o singură cameră, nu ne poate spune nici cum face că femeia aia a lui tot rămâne gravidă. Mariana nu a auzit de mijloace contraceptive. De sterilet. De legarea trompelor. Ionel se simte extrem de fericit și e tot timpul în călduri. Măcar să ne futem dacă tot nu avem ce mânca. Că de restul are grijă nimeni altcineva decât Dumnezeu! E mare și dă fiecăruia după puteri.